RESEARCH ARTICLE

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

DOI: 10.34256/irjt22s544

ஆகஸ்ட் - 15: பெரியாரிய வாசிப்பு

செ. சதீஸ்குமார் [அ, *]

[அ] தமிழ்த்துறை, பாரதிதாசன் கலை அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு-638116, தமிழ்நாடு, இந்தியா

August - 15: Periyar's Reading

C. Satheeshkumar [a, *]

[a] Department of Tamil, Bharathidasan College of Arts & Science, Erode-638116, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author: magizhpitha@gmail.com

Received: 23-07-2021
Revised: 27-06-2022
Accepted: 13-07-2022
Published: 25-08-2022

Check for updates

ABSTRACT

India's Independence Day was an important event in the history of world literature. At a time when India's allies and axis countries were at loggerheads during World War II, the Indian territory was actively engaged in its work for independence. The Indian War of Independence, led by Gandhi, had many turning points. The Congress movement, Subhash Chandra Bose's Indian National Army, and the non-Brahmin movement in the South have been at work with various internal contradictions in the history of Indian independence. Periyar was outraged by Congress's various initiatives and its leader, Gandhi, who was regarded as the sole representative of the Indian landscape in the worldview. Periyar declared August 15, 1947, to be a black day, claiming that the nation had not truly been liberated. This article takes shape through the reading experiences of Periyar: August 15, a transcript created by Comrade S.V.R. in 1998 in order to find an explanation for Periyar's activities. Moreover, it can also be understood as the study of a man who had his eye on the matter without any compromise.

Keywords: August 15, Periyar, Comrade S.V.R, Black day, World War II

முன்னுரை

உலக இலக்கிய வரலாற்றில் இந்திய விடுதலை நாள் முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய நிகழ்வாகும். இரண்டாம் உலகப்போரில் இந்தியாவின் நேச நாடுகளும் அச்சு நாடுகளும் கடுமையாக மோதிக் கொண்டிருந்த சூழலில் இந்திய நிலப்பரப்பு தனது சுயாட்சிக்கான பணிகளில் தீவிரமாக இருந்தது. காந்தி தலைமையில் நடைபெற்ற இந்திய விடுதலைப் போர் பல்வேறு திருப்புமுனைகளைக் கொண்டது. காங்கிரஸ் பேரியக்கம், சுபாஸ்சந்திரபோசின் இந்திய தேசிய ராணுவப்படை, தென்னகத்தில் உருவான பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் ஆகிய அமைப்புகள் இந்திய விடுதலை வரலாற்றில் பல்வேறு உள்முரண்களைக் கொண்டு இயங்கின. உலகப்பார்வையில் இந்திய நிலப்பரப்பின் ஏகப்பிரதிநிதியாக கருதப்பட்ட காங்கிரசும் அதன் தலைவரான காந்தியும் செய்த பல்வேறு முன்னெடுப்புகளைக் கடுமையாக எதிர்வினை செய்தார், பெரியார். மேலும் 1947 ஆகஸ்டு 15ஆம் நாளைக் கறுப்பு நாளாகப் பிரகடனம் செய்த பெரியார், தேசத்தின் உண்மையான விடுதலை இதுவன்று என்றும் கண்டனித்தார். பெரியாரின் இந்தச் செயல்பாடுகளுக்கு விளக்கத்தைத் தேடும் பொருட்டு 1998 இல் தோழர் எஸ்.வி.ஆர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பெரியார்: ஆகஸ்டு 15 எனும் பிரதிமீதான வாசிப்பு அனுபவங்கள் வழியாக இக்கட்டுரை உருப்பெறுகிறது. மேலும் எவ்விதச் சமரசத்துக்கும் ஆட்படாமல் காரியமே கண்ணாயிருந்த ஒரு மனிதன் குறித்த ஆய்வுத்தேடலாகவும் இதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இரண்டாம் உலகப் போர்ச்சூழல்

1930 களில் உலகின் இருபெரும் அழிவுச் சக்திகளாக இத்தாலியின் பாசிசமும் ஜெர்மனியின் நாசிசமும் மையம்கொண்டிருந்தது. ஐரோப்பியச் சூழல் மிகவும் தகிப்பாக விளங்கிய காலகட்டம் அது. பிரிட்டிஷ் ஆளுமைக்குட்பட்டிருந்த இந்தியாவில் பல்வேறு குழப்பங்கள் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தன. குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் அரசு கொண்டுவந்த "இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் - 1935", மாகாணங்களில் நியமனம் செய்யப்பட்டதன் மூலம் மாகாணப் பிரதமர்களைவிட மாகாண ஆளுநர்கள் சகல அதிகாரமும் பெற்றவர்களாக விளங்கினர். இந்தச் சிறப்பு அந்தஸ்தை ரத்து செய்தால் மட்டுமே உலகப்போரில் பிரிட்டனுக்கு ஆதரவளிக்கமுடியும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது காங்கிரஸ். ஆனால் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமோ காந்தியின் வேண்டுகோளை மறுத்து, 1935 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி, இந்திய மாகாணங்கள் பலவற்றிலும் இடைக்கால அமைச்சரவையை உருவாக்கியது. சென்னை மாகாணத்தில், தேசிய ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்த கே.வி.ரெட்டி நாயுடு தலைமையில், தாழ்த்தப்பட்டோர் பிரதிநிதியாக விளங்கிய எம்.சி.ராஜா, ராஜா.சர். முத்தையாச்செட்டியார், சர்.ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம், கலிபுல்லா சாகிப் ஆகியோரைக் கொண்ட இந்த இடைக்கால அமைச்சரவை காங்கிரசாரால் 'பினாமி மந்திரி சபை' என்று அழைக்கப்பட்டது. இதற்குப் பார்ப்பனரல்லதார் மந்திரிசபையை ஒருபோதும் காங்கிரஸ் ஆதரிக்காது என்றார், பெரியார். சத்தியமூர்த்தியின் சீடரான மா.பொ.சிவஞானம் இந்த அமைச்சரவை குறித்து எழுதுகையில்,

"பிராமணர் ஆதிக்கத்திலிருந்து பிராமணரல்லாதாரைக் காப்பதற்குப் பிறந்த நீதிக்கடசியின் ஆட்சியிலே அரிசனர் எவரும் அமைச்சராக்கப்படவில்லை என்பது நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும். மூன்றரை மாத காலமே பிழைத்திருந்த இடைக்கால அமைச்சரவையில்தான் திரு.எம்.சி.ராஜா என்ற அரிசனர் அமைச்சர் பதவியைப் பெற்றார். அது ஆங்கிலேய கவர்னர் தயவால் கிடைத்த அற்புதமாகும்" பழநெடுமாறன் என்கிறார். பார்ப்பினீயத்தின் சூட்சுமம் இந்த பதிவுகள் விவரம் அறியாமல் ம.பொ.சி தெரிவித்த இந்தக் கருத்து கடுமையான எதிர்வினைகளைச் சந்தித்தது. இதன் பின்னர் போருக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகக் கூறி, ராஜாஜி தலைமையிலான அமைச்சரவை பதவியேற்றது. ஆங்கிலேய அரசுடனான இந்த உடன்படிக்கை கணவான்களின் உடன்படிக்கை Gentle man Agreement) என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் பெரியார் ராஜாஜி தலைமையிலான இந்த அமைச்சரவையை 'சரணாகதி மந்திரிசபை' என்றார். இவ்வாறாக இரண்டாம் உலகப்போரில் நிகழ்ந்த சில சம்பவங்கள் இந்திய அளவில் பெரும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இந்துஸ்தானியம்

ராஜாஜி தலைமையில் பதவியேற்ற மாகாண அரசு சென்னையின் சில தேர்வுசெய்யப்பட்ட பள்ளிகளில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்க முடிவு செய்தது. இந்தக் கல்விமுறை பார்ப்பனீய பனியாக்களுக்கு வேலையாட்களைத் தயாரிக்கும் திட்டம் என்று பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தார். பல்வேறு சமூக மக்களை ஒன்றுதிரட்டிக் கடுமையான இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். 2 ஆண்டுகள் இடைவிடாது நடந்த இந்தப் போராட்டத்தில் சுமார் 1500 பேருக்கு மேல் சிறைப்பட்டனர். பெரியார் 1 1/2ஆண்டுகள் சிறையில் வைக்கப்பட்டார். இந்தச் சூழலில் நீதிக்கட்சியின் மாநாடு (1938டிச-29,30,31) நடைபெற்றது. இதில் நீதிக்கட்சியின் சார்பாக பெரியார் தலைவராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார். அன்று முதல் பார்ப்பனரல்லாதார் அனைவரையும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பில் ஒன்று திரட்டினார். உலகப்போரில் பிரிட்டனுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் முடிவை நேரு வழியாகக் காங்கிரஸ் அறிவித்தது. ரங்கூனிலிருந்து நேரு விடுத்த அறிக்கையில்,

"பிரிட்டனின் கஷ்ட காலத்தை எங்களுக்கு அனுகூலமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாங்கள் இந்த விஷயத்தைப் பார்க்கவில்லை. இந்தியா தனது முழுமையான பங்கை வகித்து ஒரு புதிய உலக அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான போராட்டத்தில் தனது மூலாதாரங்கள் அனைத்தையும் தரவேண்டும்" என்று கூறினார் (Rajadurai, 2006).

தொடர்ந்து 1939-ல் சென்னையில் நடைபெற்ற பார்ப்பனரல்லாதார் கூட்டத்தில், இத்தாலியின் சர்வாதிகார வடிவமாக முசோலினியும் ஜெர்மினியின் சர்வதிகார வடிவமாக ஹிட்லரும் உள்ளதைப் போல இந்தியாவின் சர்வாதிகார வடிவமாக காந்தி உள்ளார் என்று கடுமையாகக் கண்டனம் செய்தது. 'சுதந்திரம்' என்பதே காந்தியின் முக்கியமான இலக்காக இருந்த படியால் உள்நாட்டு விவரங்களை வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம், இந்துஸ்தானியச் சிக்கல் என்ற எதுவும் அவருக்குப் பெரிதாகத் தெரியவில்லை என்றார், பெரியார். ஆனால் வகுப்பு வாதப் பிரச்சனை அரசியல் நெருக்கடியோடு சம்பந்தப்பட்டதல்ல, என்று பதில் கூறியது காங்கிரஸ்.

வட இந்தியப் பெரு முதலாளிகள் தங்கள் வணிக நலன்களுக்காக இந்துஸ்தானியத்தை ஆதரித்த போது, முகமது அலி ஜின்னா தலைமையில் 'பாகிஸ்தான்' என்ற பெயரில் தனிநாடு கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். 1946 இல் வங்கப்பிரிவினை ஏற்பட்டது. அன்றைய வங்காளத்தில் 40% முஸ்லீம்களும் 60% இந்துக்களும் இருந்தபடியால் இந்தப் பிரிவினை அவசியம் என்று காங்கிரஸ் தரப்பில் கூறப்பட்டது. இதற்கு காங்கிரஸ் அமைக்க இருந்த பாரததேசம் (இந்துஸ்தானியம்) காரணமாக அமைந்தது. இதனைக் கடுமையாக எதிர்த்த பெரியார்,

"சாதாரணமாக இந்த நாட்டைப் பாரததேசம் என்று சொல்வது கூட யோக்கியமான பெயராகது, பரதன் என்கிறவன் ஆண்டதால் பாரததேசம் என்று சொல்லப்படுமானால் அதற்குமுன் ஆண்டவர்கள் பெயரை ஏன் சொல்லக்கூடாது? எந்த தேசத்திலாவது எப்போதோ ஒரு காலத்தில் ஆண்டவன் பெயர் சொல்லப்படுகிறதா? இந்தப் பெயர் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்தைக் குறிப்பதைத் தவிர வேறில்லை". என்கிறார். இந்த பிரிவினையின் போது முழுதும் நவகாளி யாத்திரை சென்றார். பல்வேறு குழப்பங்களுக்கிடையில் 02.06.1947 அன்று இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்டது.

சுதந்திரச் சூழல்

பார்ப்பனரல்லாதார் உரிமைகள் விடுதலைப் போராட்டப் பரபரப்பில் கண்டுகொள்ளப்படாததை அவ்வியக்கம் தன்மானப் பிரச்சினையாகக் கருதியது. காந்தியின் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், தனிநபர் சத்தியகிரகம் போன்ற பிரிட்டிஷ் எதிர்வினைகள் கடுமையான கண்டனத்திற்கு ஆளாயின, எனவே காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு வலுவானது.

"இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள "காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு" ஸ்தாபனங்களையும் ஒன்றுதிரட்டி நாங்கள் ஏகமனதாக வேலை செய்வதென முடிவு செய்தோம் என்றும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்று விரைவில் தொடங்கப்படும் என்றும் கூறினார்" (ஈ.வெ.ரா : 1940)

வங்காளம், பஞ்சாப் மாதிரியான மாகாணங்களில் இருந்ததைப் போன்ற போர்ச்சூழல் சென்னை மாகாணத்தில் இல்லை. பார்ப்பனாராதிக்கத்தில் இருந்த ஒட்டு மொத்த இந்தியாவுக்குமான போரில் வெல்வது கடினம் என்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்த பெரியாரின் நடவடிக்கைகளைக் காரணமாகக் கூறமுடியும். அவர் தென்னிந்தியப் பகுதிகள் முழுவதும் இந்தி - இந்துஸ்தானிய எதிர்ப்பு, காங்கிரஸ் - பார்ப்பனீய எதிர்ப்பு, சாதி மற்றும் இட ஒதுக்கீடுகள் குறித்த பல்வேறு விவாதங்களைத் தொடங்கி வைத்திருந்தார். 35 கோடி மக்கட்தொகை கொண்ட நாட்டில் 41/2 லட்சம் பேர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸை ஏகப்பிரதிநிதியாக பிரிட்டிஷ் அரசு கருதுவது சரியல்ல என்றார் பெரியார்.

ஜெர்மனிய நாசிசமும் இத்தாலியப் பாசிசமும் ஹிட்லர் மற்றும் முசோலி ஆகியோரது அதிமனிதத் தன்மையின் (superman) மீது கட்டமைக்கப்பட்டவை. அதுபோலவே இந்திய விடுதலைப் போரானது காந்தி எனும் அதிமனித வழிபாட்டின் படியே நடக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டியது, பார்ப்பனரல்லதார் இயக்கம்.

1938-ஆம் ஆண்டு முதலே 'திராவிட நாடு' கோரிக்கையைக் கைக் கொண்டிருந்த பெரியார், 1939-இல் கர்நாடகம், ஆந்திரம், கேரளம், தமிழ்நாடு (பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட பெயர்கள்) தென்னகப் பகுதிகளில் உரிமையை மீட்டெடுக்கும் விதமாக திராவிடர் கழகத்தை (Dravidian Association) 1944-ல் உருவாக்கினார். ஆங்கில கவர்னர் கிரிப்சுக்கு காங்கிரஸ் முன்வைத்த டொமினியன் அந்தஸ்து கோரிக்கையை, கிரிப்ஸ் நடைமுறைப்படுத்த முனைந்த போது அதை நீதிக்கட்சி கடுமையாக எதிர்த்தது.

“குடியேற்ற நாடுகளைப் போல ஒரே இனமக்களைக் கொண்டதல்ல இந்தியா. கனடா, ஆஸ்திரேலியா, தென்ஆப்ரிக்கா முதலியவைகளுக்கு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து அளித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவைகளில் ஆங்கிலேயரே போய்க் குடியிருந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஒரு இனமக்கள். அவர்களுக்கு அத்தகைய ஆட்சி சரியானதே. இந்தியா அதுபோன்ற ஒரு குடியேற்ற நாடல்ல. பல இனங்களை பல வர்க்கங்களை கொண்ட நாடு இது.” (விடுதலை : 1942) என்று கூறியது, நீதிக்கட்சி இன்றைய மத்திய அரசு முன்வைக்கும் ஒருமைத்துவச் சிந்தனைக்கு 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எதிர்க்குரல் ஒலித்ததை மேற்கண்ட கருத்தின் மூலம் புரிந்துகொள்ளலாம் (Tamizhavan, 2004).

1945 இல் மே மாதம் 8ஆம் நாள் இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவுக்கு வந்தது. நேச நாடுகளான பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ரஷ்யா உள்ளிட்ட நாடுகளிடம் ஜெர்மனி சரணடைந்தது. தொடர்ந்து மூன்று மாதங்களில் ஜப்பானும் சரணடைந்துவிட்டது. சோவியத் ரஷ்யாவில் ஸ்டாலின் போர்ப் பிரகடனம் செய்தார். போரில் ஈடுபட்டு உயிரீகம் செய்தவர்கள் அனைவரும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களே. இதில் பார்ப்பனர்களின் பங்கு எதுவுமில்லை என்ற கருத்தைப் பெரியார் விடுதலையில் பதிவு செய்தார்.

இவ்வளவு வீரத்துடனும் தீரத்துடனும் போராடும் வீரர்கள் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உயிரினைத் துரும்பாக எண்ணி ஒப்பற்ற வீரத்துடன் போராடி நாட்டைக் காப்பாற்றுவது ஒரு கூட்டம். காப்பாற்றிய நாட்டை ஒரு சொட்டு ரத்தமும் வியர்வையும் சிந்தாமல் ஏய்த்து ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் சுரண்டி வாழ்வதும் பிரிதொறி கூட்டமும் என்றால் இதை இனி யார்தான் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்?.” (விடுதலை : 1943). என்று இந்திய உள்நாட்டு விவகாரத்தைப் பேசிய குடியரசு பிரிட்டிஷ்க்கு ஆதரவான காங்கிரசின் போராட்டங்கள் யாவும் நிழல் யுத்தங்களே என்று சாடியது. மேலும் காங்கிரஸ் அரசானது பிரிட்டிஷாருடன் தம் பதவி பலன்களுக்காக வணிக ஒப்பந்தமே போர் ஆதரவு என்றும் பெரியார் சாடினார். போரின் காரணமாகக் கடுமையான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. விலைவாசி உயர்வு, கல்விசார் மறுப்புகள் என்று பல நிலைகளில் மக்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாயினர்.

1946 ஆம் ஆண்டு 16ஆம் தேதி முதல் 19ஆம் தேதி வரை நடைபெற்ற வங்காளக் கலவரத்தில் சுமார் 5000 பேர் வரை உயிரிழந்தனர். காந்தி மேற்கொண்ட நவகாளி யாத்திரை தோல்வியில் முடிந்தது. நாடு சுதந்திரம் பெறும் சூழலில் இடைக்காலப் பிரதமராக மௌண்ட்பேட்டன் பிரபுவின் ஆலோசனைப் படி நேரு நியமிக்கப்பட்டார். திராவிடர் கழகம் பிரிட்டிஷார் வெளியேறுவதை விரும்பவில்லை என்று அறிவித்தது.

எஜமானன் மாறும் நாள்

திராவிடர் கழகம் மற்றும் பெரியாரின் விடுதலைக்கெதிரான நிலைப்பாட்டினை ஏனைய பல இயக்கங்களும் கடுமையாக எதிர்த்தன. வெள்ளையர் ஆதிக்கம் ஒழிந்தால் பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் தலைதூக்கும். இதனால் நாட்டுமக்கள் முன்பைவிட அதிகம் துன்பமடைவர் என்று கூறியது திராவிடர் கழகம். இதுகுறித்து “எஜமானர் மாறும் நாள்” எனும் தலைப்பில் குத்தூசி குருசாமி,

“பூரண சுதந்திரத்திற்குப் பதிலாக இப்போது நமக்கு டொமினியன் அந்தஸ்து தான் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த டொமினியன் அந்தஸ்துக்குப் பதிலாக நமக்கு பூரண சுதந்திர அந்தஸ்து கிடைப்பதற்காக பெரும் இயக்கத்தைத் தொடங்கியாக வேண்டும். இல்லாவிடில் என்றென்றும் இந்த டொமினியன் அந்தஸ்த்திலியே இருக்க நேரிடும்.” என்று விடுதலையின் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டார். மேலும் பெரியார் 27.07.1947 அன்று விடுத்த அறிக்கை காங்கிரசின் கொண்டாட்ட மனநிலைக்கு எதிராகவே இருந்தது.

“இந்துஸ்தான் சுயராஜ்ஜியம் என்ற நாளைக் கொண்டாடப் போகும் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தய ஆட்சி பிரிட்டிஷாருக்கு ஏஜெண்டாக - கையாளாக இருந்து வெள்ளையருடன் வடநாட்டு பிர்லா, பஜாஜ் கோஷ்டியினர் செய்துகொண்ட ஒப்பந்த ஆட்சியேயன்றி சுயாட்சி என்று எந்த காங்கிரசு அரசியல் நிபுணராலும் கூறமுடியுமா?” (ஈ.வெ.ரா : 1947) என்று வினவுகிறார். எனவே விடுதலை என்பது பூரண சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் திராவிட கழகம் விரும்புவதாகக் கூறுகிறார்.

மேலும் அந்தத் தலையங்கத்தில், "திராவிடர் கழகத்தைப் பொருத்தமட்டில் இந்நாளில் கழகத் தோழர்கள் கலந்துகொள்ளமாட்டார்கள். இதனால் வெள்ளையர் ஆட்சி ஒழிந்ததில் திராவிடர் கழகத்திற்கு மகிழ்ச்சியில்லை என்று எவரும் கருதத்தேவையில்லை. ஆரிய - பனியா கூட்டுறவுக்கு இதுவரையில் பின்னணிப் பாதுகாப்பாக இருந்து வந்த பிரிட்டிஷ் துப்பாக்கி ஒழிகிறது என்பதில் கழகத்தாரைவிட மகிழ்ச்சி அடைபவர்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் வெள்ளையருக்குப் பதில் வடநாட்டானிடமும் ஆரியனிடமும் அடிமையாக்கப்படுகிறோமே என்ற துயரம்தான் நமக்கு. இனி இந்த இருவரின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விரைவில் விடுதலை பெறும் துறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதே நம் வேலை. அதுதான் ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதிமுதல் நமக்கு இருக்கவேண்டிய திட்டமாகும்." (ஈ.வெ.ரா-1947) என்கிறார். எனவே தன்மீதான விமர்சனங்களுக்கும் கண்டனங்களுக்கும் வலுவான எதிர்வினையை முன்வைக்கும் பெரியார், அதற்கான விளக்கங்களைத் தன் குடியரசு, விடுதலை நாளிதழ்கள் வழியே தலையங்கமாக எழுதினார்.

கறுப்பு தினம்

விடுதலை நாள் கொண்டாட்டத்தில் யாரும் பங்கேற்கக் கூடாதென்ற பெரியாரின் அறிவிப்பால் காங்கிரஸ் தலைமை மிகக்கடுமையான அதிருப்தியடைந்தது. காங்கிரஸ் மட்டுமல்லாது தொடக்ககால நீதிக்கட்சியிலிருந்த பல தலைவர்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். பெரியாரின் திராவிடர் கழகம் தொடக்க காலத்தில் வலிமையான அமைப்பாக இருக்கவில்லை. பலவீனமான கட்டமைப்பும் பதவி ஆசை நிரம்பியதுமான நீதிக்கட்சியே பெரியாரின் கடடுப்பாட்டில் வந்தது. வலிமையான திராவிடர் கழகத்தை உருவாக்க அவர் சுமார் 6 ஆண்டு காலம் போராடவேண்டியிருந்தது. இந்தப் பின்புலத்தில் உருவான திராவிடர் கழகம் செய்த எதிர்வினைகள் காங்கிரசுக்கு மட்டுமல்ல தி.க வின் இரண்டாம் கட்டத் தலைவர்களுக்கும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாக அண்ணா போன்ற தலைவர்கள் சுதந்திரத்தைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். "ஆகஸ்ட் 15-ஐ துக்கநாளாக அறிவித்தது பெரியாரின் தன்னிச்சையான முடிவு" என்றார் (Kamalakannan, 2019).

விடுதலை நாளுக்கு எதிராகக் கடுமையான எதிர்வினை ஆற்ற வேண்டும் என்று கூறிய பெரியார், "ஆகஸ்ட் 9 ஆம் தேதிமுதல் 12 ஆம் தேதி வரை தென்னிந்தியாவில் உள்ள திராவிடர்கள் அனைவரும் பெரும் கூட்டங்களைக் கூட்டவேண்டும். முழுச் சுதந்திரம் பெற்ற திராவிடத் தனி அரசே நமது உடனடியான இலட்சியம் என்பதையும் அதன் இன்றியமையாத அவசியத்தையும் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு விளங்க வைக்கவேண்டும்".(விடுதலை - 1947) என்று திராவிட நாட்டு கோரிக்கையை முன்வைத்தார். பொதுவுடமைத் தலைவர்களிடையே நட்பு பாராட்டிய பெரியார் பார்ப்பனீயக் கம்யூனிசத்தை வெறுத்தார். பொதுவுடைமை குறித்த தனது கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு கூறினார்.

- பொதுடைமை வேறு. பொதுவுரிமை வேறு. பொதுவுடைமை என்பது சமபங்கு. பொதுவுரிமை என்பது சம அனுபவம்.
- தனியுரிமையை முதலில் ஒழித்துவிட்டோமானால் தனியுடைமையை மாற்றி அதுவே பொதுடைமை ஏற்பட வசதியுண்டாக்கும்.
- மேல்நாட்டில் ஜாதி (Caste) இல்லாததால் அங்கு முதலில் வகுப்புச் சண்டை (Class) தொடங்க வேண்டியதாயிற்று இங்கு ஜாதி இருப்பதால் ஜாதிச் சண்டை தொடங்க வேண்டியதாயிற்று என்றார்.

எனவே அரசியல் - சமூக - பொருளாதாரத் தளங்களில் கடுமையான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திய பெரியாரை வெறுமனே கடவுள் மறுப்பாளராகப் புரிந்து கொள்ளும் சூழல் உருவாக்கப்பட்டது. இதுகுறித்து,

"பெரியாரின் ஒட்டுமொத்த அடிப்படை இலட்சியங்கள் பார்ப்பான் - பஞ்சமத் தன்மை, ஏழை - பணக்காரத் தன்மை, படித்தவர் - படிக்காதவர் தன்மை, ஆண் - பெண் தன்மை ஆகியவற்றை ஒழித்தலாகும். இவற்றில் ஒன்றிரண்டுக்கு மட்டுமே முன்னுரிமை கொடுத்து மற்றவற்றை பின்னுக்குத் தள்ள வேண்டிய வரலாற்று வரம்புகளையும் இயக்க வரம்புகளையும் கடக்காமல் பழைய வரலாற்றைத்

திரும்ப நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பது அவருக்குப் பெருமை சேர்க்காது. மாறாக அவரை ஒரு நாத்திகவாதியாகவோ இடஒதுக்கீட்டுக் கோரிக்கையாளராகவோ குறுக்கிவிடுபவர்க்கே அது பயன்படும்." என்கின்றனர் எஸ்.வி.ஆரும், வ.கீதாவும் (Rajadurai, & Geetha, 1999).

முடிவுரை

கடவுள் மறுப்புக் கொள்கை எதனால் ஏற்பட்டது என்பதற்கான விடையும் விடுதலைநாள் மறுப்புக்கொள்கை எதனால் ஏற்பட்டது என்பதற்கான விடையும் பெரியார் விடயத்தில் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அவர் மானுட குலத்தின் சமூக நீதிக்கான போராளி என்பதில் அறிவுலகத்தாருக்கு இருவேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.

References

Kamalakannan, P. (2019) Thiravidam Valartha Thamizh, Kaviya Publication, Chennai, India

Rajadurai, S.V. (2006) Periyar August 15, Vidiyal Pathipagam, Coimbatore, India

Rajadurai, S.V., Geetha, V. (1999) Periyar Suyamariyathai Samatharmam, Vidiyal Pathipagam, Coimbatore, India

Tamizhavan (2004) Dravidam Tamilthesam Kathaiyadal, Adayalam Publication, Trichy, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License